

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

De professione monialium. Cap. X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

venientium ab intestato affirmat
 Dian. d. par. 3. tr. 2. ref. 17. ubi citat
 Megal. in 2. par. lib. 2. cap. 27. n. 50.
 Sanch. in sum. tom. 2. lib. 5. cap. 4.
 num. 16. Zanard. in Direct. Theol.
 par. 2. c. 17. & alios, quibus adde
 Lezan. in sum. tom. 1. cap. 25. n. 39.
 quia ubi semel quis virginitate illius
 privilegij professus est, redditur
 verè in posterum professus ita,
 ut ad pristinam sanitatem restitutus
 alia professione non indigeat;
 unde Monasterium illi uti profes-
 so succedit iuxta auct. ingref-
 si, & ibi DD. C. de Sacros. Eccles.

Secundò contrariam tenet Ricc. in
 Prax. for. Eccles. par. 2. ref. 493. ubi
 dicit, quod tunc monasterium
 succedit, quando explorata vo-
 luntate tempore sanitatis cum
 debitis requisitis professio emit-
 titur; secus si Novitius profes-
 sionem faceret tempore infirmi-
 tatis, seu morte imminente ex
 devotione, seu ad lucrandas in-
 dulgencias, quibus gaudent Re-
 ligiosi in illo articulo: tunc enim
 monasterium non succedit, siue
 huiusmodi professio tempore in-
 firmitatis fiat ante annum, siue
 post annum probationis, & hanc
 sententiam tenet etiam Ludou. 1.

12 Ex quo inferre idem Ricc. in
 Prax. ut supra par. 4. ref. 257. in
 fin. quod neque hoc casu debe-
 tur dos monasterio: quia neque
 in matrimonio carnali dos de-
 betur, si maritus onera matri-
 monij non sustinuit iuxta l. pro
 oneribus C. de Iun. do.

Confirmatur hæc sententia ex
 decreto Sac. Congregationis
 quæ censuit, monialem sic pro-
 fessam, si ex ea infirmitate non
 decesserit, verè professam non
 esse, sed nova indigere professio-
 ne, ut refert Lezan. in sum. to. 1. d.
 cap. 25. num. 39. ex quo contruit
 ratio contrariæ sententiæ.

S U M M A R I U M.

- 1 Puella ad habitum regularem, seu
 ad professionem admitti non de-
 bet, nisi prius eius voluntatem
 Episcopus exploraverit.
- 2 An hoc procedat in monialibus
 à iurisdictione Episcopi exemptis.
- 3 An Virginis voluntas exploranda
 sit tam tempore ingressus, quàm
 professionis.
- 4 Vbi huiusmodi exploratio sit fa-
 cienda.
- 5 An valida sit professio facta
 absque tali exploratione.

C A P. X.

De professione monialium.

ANCTA Tridentina sy-
 nodus libertati pro-
 fessionis Virginum
 Deo dicandarum
 prospiciens statuit,
 nè puella ad habitum regularem
 aut professionem admittatur, nisi
 Episcopus, vel eius Vicarius Vic-
 ginis voluntatem prius explora-
 verit, an sciat, quid agat, & an
 coacta, vel seducta sit, ut in sess.
 25. de Regul. c. 17. cuius dispositio-

K K K K n e m

2 nem procedere etiam quoad moniales ab Episcopi iurisdictione exēptas censuit Sac. Congregatio Concilij, quae refertur inter *Decis. nouissim. Diuers. par. 4. dec. 21. illamq. refert etiam Dian. p. 3. in. 2. ref. 47.* Vnde nē professionis tempus Episcopus ignoret, Praefecta monasterio ante mensem certiore illū facere debet, alias ab officio suspensa est, quamdiū eidem Episcopo videbitur *ex. d. Conc. cap. 17.*

Præterea si Abbatisa, vel Prelatus aliquam absque prædicto examine ad professionem admittent, rei essent peccati mortalis, in quod incurreret etiam ipsa puella, *ut dicit Dian. loco cit.*

Quare Sac. Congregatio censuit, posse Episcopum prohibere Abbatissis, & alijs superioribus Regularibus monialium ipsis Regularibus subiectarum sub cēsuris, & alijs pœnis sibi benè visis, nē puellam ad professionem admittant nisi prius ab eodem Episcopo, siue loci ordinario ipsius puellæ voluntas exploretur, *ut refert Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 13. all. 100. in princip. vbi etiam subdit, quod Episcopus hac de re certior factus intra 25. dies examē hoc perficere debet, quibus elapsis non potest de eo amplius se intrmittere, & ita etiam decisum refert Ricc. in Col. lect. dec. 2582. par. 7. & in Prax. p. 4. ref. 198. Lezan. in sum. q. 7. Reg. 10. 3. in ver. Episcopus quoad Regulares numero 10.*

3 Sed quæres, an Virginis voluntas ab Episcopo exploranda sit

utroque tempore, ingressus scilicet, & professionis? Resp. affirmatiuè, *ut constat ex Concilio loco cit. & declarat Sac. Congreg. apud Piafec. in Prax. Episcop. p. 2. cap. 3. num. 55. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 4. ref. 195. alij tamē asserunt, vsu, & consuetudine iam receptum esse, vt vnica præmittatur exploratio, quando scilicet, puella professa est, ita Sanoh. in sum. tom. 2. lib. 5. cap. 4. num. 84. Rodriq. in qq. Regul. tom. 3. quæst. 12. art. 2. quos refert, & sequitur Dian. d. par. 3. tr. 2. ref. 47.*

4 Huiusmodi autem exploratio ad crates ferreas faciendā est ita vt ad hunc effectum non possit Episcopus clausurā intrare, *ut dicunt DD. apud Barbof. d. all. 100. num. 6.* In hoc actu præmittendæ sunt necessarię interrogationes, & quidquid puella respondet, describi debet à publico Notario præsentibus testibus idoneis, *ut d. Ricc. in Prax. p. 4. ref. 195.*

Poterit tamen episcopus ex ali qua iusta, & rationabili causa, puellam examinare etiam extra septa eiusdem monasterij in aliquo religioso loco, qui iudicio Episcopi aptior, & commodior videbitur, *ut censuit Sac. Congr. te. ste Ricc. loco cit. d. ref. 195. & 199. Barbof. vbi supra nu. 5. vbi etiam dicit, quod ordinarius voluntatem puellæ, quæ habitum suscepit, explorare non debet ad petitionem volentis eam in uxorem ducere, sed expectandum est tempus faciendæ professionis.*

5 Quæres 2. an valida sit professio facta absque huiusmodi explo

ratione 2 affirmatiue respondet Ricc. in Collect. decis. 2582. in sup. par. 7. ubi etiam refert, ita declarasse Sac. Congregationem, & ideo ordinarius permittere debet, vt Virgines sic professæ in eo statu permaneant, quæuis Abbatissas, & Prelatos Regulares illas ad professionem admittentes absque exploratione prædicta punire possit ecclesiasticis censuris, & alijs iuris remedijs coercere non obstantibus quibuscunque priuilegijs, vt declarauit Sac. Congregatio apud Ricc. in Prax. vt supra par. 4. ref. 197. Barbof. loco cit. numero 2.

S V M M A R I V M

1. Que requirantur, vt professus possit dicere de nullitate professionis.
2. An post quinquennium nulliter professus possit reclamare.
3. An metus reuerentialis annullat professionem.
4. Quid si quis esset inhabilis ad profitendum.
5. An Prælati Religionum possint post quinquennium eicere à Religione inualidè professum.
6. In Nouitijs receptione, ac professione requiritur consensus monasterij.
7. Nullitas professionis coram Episcopo, & Superiore regulari coniunctim est deducenda.
8. Quid si Nouitius emiserit professionem in Conuentibus non designatis.
9. An Regularis, qui temerariè habitum dimisit, sit audiendus

- super nullitate professionis.
10. An si professus declaratur nulliter professus, etiam annullata renuntiatio.
 11. An annullata professione quis reincidat in nullitatem irregularitatem.
 12. An inualidè professus, rediens propria auctoritate ad seculum sit tutus in conscientia.
 13. An Religiosus reclamare possit contra professionem peractam absque præuia informatione de eius natalibus, & alijs iuxta constitutionem Sixti V.
 14. An Prælati recipientes Nouitios absque dicta informatione incidunt in penas dictæ Constitutionis, si Nouitius careat omni impedimento.

C A P. XI.

An, & quando Professus, vel professa possit dicere de nullitate professionis.

Acutum Concilium Tridentinū tria requirit, vt inualidè professus reclamās possit audiri:

Primò, vt reclamet intra quinquennium; Secundò, vt causas nullitatis deducat coram Superiore suo, & ordinario; Tertio, vt antea habitum sponte non dimiserit: tunc enim nullatenus ad allegandam quamcunque causam admittitur, sed ad monasterium redire cogitur, & tamquam Apostata punitur, vt in sess. 25. de Regul. cap. 19. quod decretum habe-

K K K K 2 re